

Scinteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul XI Nr. 23 (755) * joi 9 iunie 1960 * 8 pagini 30 bani

IN CINSTEA CELUI DE-AL III-LEA CONGRES AL P.M.R.

tatele frumoase obținute la învățătură, succesele în activitatea patriotică, în sport etc.

• De curând, unitatea de pionieri din comuna Mărăcine, regiunea Craiova a predat o cantitate de 1.280 kg. de fier vechi. Peste puțin pionierii vor prezenta pe scena căminului cultural un program artistic cu multe poezii și cîntece despre partid și patrie.

• „Vom strînge peste 2.000 kg de fier vechi pentru oțelăria patriei” — s-au angajat pionierii de la Școala de 7 ani nr. 3 din Roman. Pînă la Congres, hărnicii pionieri vor îndeplini și depăși cifra propusă. Pînă acum au strîns 1.500 kg.

• In fața Școlii de 7 ani din comuna Vlădueni se află un frumos parc pe care l-au amenajat pionierii. Hărnicia lor se vede și din cele 4.500 kg de fier vechi pe care l-au adunat de curînd.

• Pionierii de la Școala de 7 ani din comuna Țința, regiunea Ploiești, au organizat o „săptămîna-model”.

Situația la învățătură s-a îmbunătățit simțitor. In plus au strîns și 6.400 kg de fier vechi.

• „In cîntea Congresului al III-lea al P.M.R. cit mai multe note bune” — au hotărît pionierii din comuna Prundul Bîrgăului, regiunea Cluj. Notele de 8, 9 și 10 n-au întîrziat să se vadă în număr tot mai mare.

• „Intîmpinăm cel de-al III-lea Congres al partidului cu noi succese la învățătură și în munca patriotică” — ne vestesc cu mîndrie pionierii de la școala din comuna Cîrja, regiunea Iași. Această este explicația notelor bune, a celor 400 kg de fier vechi pe care l-au strîns și a celor 700 ore de muncă patriotică la noua școală care se ridică.

• Prin unitățile de pionieri din orașul Constanța a pornit ștafeta „Raportăm partidului”. Din școală în școală, ștafeta adună rezul-

Album-ștafetă

In cîntea celui de-al III-lea Congres al Partidului Muncitoresc Român, comitetul raional U.T.M. Bacău a alcătuit un frumos album în care pionierii din comunele raionului vor înscrie acțiunile întreprinse de unități în cîntea marelui eveniment.

Comuna Plopana este una din cele peste 40 de comune care alcătuiesc raionul Bacău. În una din zile, îmbrăcați de glorie, pionierii se vor aduna pentru ca în cadrul festiv să înscrie în albumul ștafetă cele mai frumoase și interesante acțiuni în cîntea Congresului. Primul lucru pe care pionierii din Plopana îl vor consemna în album va fi: în unitatea noastră nu vom nici un pionier corigent sau repetent! Și vor mai consemna un fapt: în comună se construiește o școală nouă. In orele lor libere, pionierii au ajutat și ei la zidirea școlii, și, într-o singură duminică, aceeași pionieri au plantat de-a lungul șoselei comunale 400 de puieți.

In comuna Secuienți, pionierii erau cîndva „vestiți” pentru indisciplina. Dar, ce vedem? In album, pionierii înscriu un angajament: „Pînă la sfîrșitul trimestrului, în întreaga unitate nici o medie slabă la disci-

plină!”. Pînă atunci însă gazeta satirică „Urzica” își face datoria înfipind puternic cu feții săi pe toți cei care împiedică în școală bunul mers.

Pionierii din comuna Traian vor raporta despre cele 2.000 kg semînte de salcîm pe care le-au adunat, despre echipa lor de dansuri, care a luat în toamna trecută premiul I.

De la Traian, albumul ștafetă va ajunge la pionierii din comuna Buhoci. Pionierii din această comună au participat în orele libere la construirea școlii noi, care se înalță acolo, au muncit în pepiniera școlii și mai ales vor scrie că printre cei 600 de săteni, care au ieșit să lucreze la construirea podului peste Siret, au fost și ei — pionierii...

Și peste tot, pe unde va trece albumul ștafetă, va găsi lucruri noi, acțiuni interesante, muncă avîntată și voie bună.

Și peste ani, cine știe, un colectiv de nădejde din comuna Chetriș va răsfoi acest letopisesc pionieresc și-și va reaminti că, în urmă cu ani, el a fost unul din pionierii care au consemnat cu mîndrie faptele lui de-atunci.

AL. MIHU

IN ULTIMELE ZILE DE ȘCOALĂ

Ultimele zile de școală...
— Ți pare bine că vine vacanța, Petruța?
Petruța ridică priviri mirate:
— Firește, dar...

Emoție în glas, nostalgie în priviri. Petruța Drăgan se bucură că vine vacanța, dar nici de anul școlar nu se desparte ușor.

— A fost un an frumos. Ca președintă de unitate, pot spune că pionierii noștri îl vor ține minte cu plăcere.
Intr-adevăr, la Școala de 7 ani nr. 171 din București, ca și la celelalte școli din țară, anul școlar care se termină a fost bogat, rodnic. Acțiunile în cîntea celui de-al III-lea Congres al partidului, pregătirile temeinice în vederea distincțiilor pionierești au îmbogățit munca unității de pionieri.

Cei dintr-a VII-a

In clase, la camera pionierilor, pe coridoare plutește un aer sărbătoresc. Dintr-o sală de clasă răsună un cîntec:

„Plecînd din școală-acum,
prieteni
Ce clasa VII-a terminați,

Mergeți-nainte, la fel de harnici
Și școala noastră n-o uitați!”

Versurile acestea, scrise de Carmen Dumitrescu, din clasa a VI-a D, fac parte dintr-un cîntec dedicat colegilor ei din clasa a VII-a, care va fi interpretat cu prilejul unei adunări festive de unitate. In această adunare, se va discuta despre pionierii absolvenți, despre minunații ani petrecuți de ei în organizația de pionieri, despre largile perspective de viitor, care le stau în față prin grija partidului... Printre acești pionieri se află și Arthur Carasievici, care dorește cu fermitate să devină mecanic de locomotivă, așa cum, mulți colegi ai săi vor să devină strungari, electrotehnicieni, radiofoniști... Cu toții au siguranța îndeplinirii acestor năzuințe. Discutînd cu pionierii Teodor Beia, Petre Dinu, află că au luat cunoștință cu bucurie, cu maturitate, am adăuga, despre acel capitol din Proiectul de Directive ale celui de-al III-lea Con-

gres al Partidului, care se referă la învățămînt, la sporirea numărului de specialiști în industrie și agricultură. Printre cei 260.000 de muncitori calificați, care se vor pregăti în școli profesionale și vor intra

— Eu, la țară, la bunici!
— Eu rămîn în tabăra locală.

Impreună cu alte unități din raion, pionierii de aici își vor amenaja tabăra locală la Complexul tineretului, una dintre cele mai bune baze de înot din Capitală. Pe lângă bazine, acolo se află terenuri de volei, tenis, baschet, aparate de gimnastică și multă, multă verdeață. La camera pionierilor se discută cu apringere despre cum va fi organizată activitatea în tabăra locală.

Mai sînt însă și alte lucruri care-i preocupă pe pionierii unității: practica pe care o vor începe în cînd cei din clasele a V-a și a VI-a; ajutorul pe care-l vor da ei la culesul cireșelor la G.A.S. Mogoșoaia; munca patriotică pe șantierul unui nou bloc muncitoresc... In cîntea celui de-al III-lea Congres al partidului, vor să raporteze nu numai despre mediile bune cu care vor încheia anul școlar, ci și despre activitățile de folos patriotic.

Un trandafir roșu

Ultimele zile de școală... Nu numai copiii, ci și profesorii sînt pe cale de a încheia un nou an școlar. Notele bune, succesele în activitatea pionierească îi bucură în aceeași măsură și pe unii și pe alții. Și pe mai cine încă? Toyarășa instructoare superioară, Aurelia Rusu, care lucrează din 1950 cu pionierii, răsfoiește cu drag jurnalul unității. Ușa se deschide neauzit, răsună un pas ușor — și pe masa tovarășei instructoare apare un mare trandafir roșu. Fata care l-a adus, Liliana Botez, dintr-a VI-a A, se bucură copilărește de surpriza pe care i-a făcut-o tovarășei instructoare și se face nevăzută, grăbită să meargă la ore.

AL. OVIDIU ZOTTA

în producție, între anii 1960—1965, vor fi și mulți dintre pionierii care termină acum 7 clase.

Zile însorite

La ordinea zilei, mai e o problemă însemnată:

— Eu plec în tabără, la mare!

Clasa a VII-a a terminat cursurile... dar învățătura continuă. Iată un grup de prieteni din clasa a VII-a a Școlii medii nr. 7 din București recapitulînd împreună, în vederea apropiatelor examene (fotografia nr. 1). Și colegii lor din clasa a IV-a au terminat cursurile, dar preocupările pe care le au sînt altele: vizite în întreprinderi, excursii, acțiuni patriotice. In clișeul nostru (nr. 2) îi puteți vedea grînjind parcul din apropierea școlii. Incă o preocupare care se ivește totdeauna, la încheierea școlii: serbarea de sfîrșit de an. La Școala de 7 ani nr. 55, pionierii și școlarii repetă programul pe care îl vor prezenta cu prilejul acestei serbări (fotografia nr. 3).

Foto: GRIGORE PREPELIȚA

Viata pioniereasca

Adunarea pionierească din dimineața aceea de vară timpurie, organizată la teatrul muzical, le va rămâne multă vreme în minte celor peste 800 de pionieri gălățeni, ca o adunare deosebită. Tovarășul Ion Gae, prim-secretar al comitetului orașenesc de partid, invitat să stea de vorbă cu pionierii din oraș despre principalele realizări din regiune, venise bucuros și cu tolba plină de vești bune. Că doar nu puține lucruri au realizat oamenii muncii din regiune în cei 5 ani, cîți au trecut de la cel de-al II-lea Congres al partidului. Fața orașului lor s-a schimbat văzînd cu ochii. Pe malul Dunării, se înalță azi un oraș nou, modern și frumos, un oraș ridicat pe ruinele lăsate de război. Zeci de blocuri, cu sute de apartamente, în care oamenii muncii duc un trai nou, o viață lipsită de griji și sărăcie. În orașul de pe malul Dunării s-au înălțat noi cinematografe și teatre, școli cu zeci de săli de clase în care copiii primesc lumina învățării, parcuri și grădini răcoroase, străzi largi scaldate seara în lumina odihnitoare a neonului...

Iată numai câteva dintre realizările orașului Galați, realizări cu care și pionierii și părinții lor se mîndresc pe drept cuvînt. La întîlnirea cu tovarășul prim-secretar Ion Gae,

pionierii au aflat că, prin muncă patriotică, în 1959 au fost date în folosință, numai la sate, 26 de școli noi, 31 camine culturale, 2 policlinici și au fost renovate 89 școli și 6 camine culturale. Au mai aflat că realizările întreprinderilor regiunii Galați pe anul 1959 au crescut, față de anul precedent, cu 20,1 la sută, obținîndu-se economii în valoare de 8.694.000 lei peste sarcina pla-

O adunare deosebită

nificată și, în domeniul electrificării, s-au realizat însemnate lucrări. Pentru extinderea rețelei electrice, au fost construite noi stații de transformatori la Galați și Brăila și s-a prevăzut ca, în 1960, pe lângă cele 94 sate electrificate să mai fie electrificate încă 27. În industria bunurilor de consum, din regiune, anul 1959 a adus o creștere de 6 la sută față de 1958 și economii în valoare de 30.520.000 lei...

Cifre... Valori... Fapte...
Glasul tovarășului prim-secretar Ion Gae vibra de mîndrie.

Aplauzele au pornit nestăvilit din toate părțile, exprimînd bucuria și mulțumirea ascultătorilor. Oare cine nu s-ar mîndri, auzind asemenea vești despre regiunea și orașul său?

Răspunzînd întrebărilor pe care pionierii le-au pus, tovarășul Ion Gae le-a mai vorbit despre Congresul al II-lea al partidului, unde a luat parte ca delegat și despre mărețele perspective de dezvoltare ale patriei noastre prevăzute de Proiectul de Directive ale celui de al III-lea Congres al P.M.R.

Din sala în care pionierii stau cuminți în fotoliile comode, gîndurile zboară... Se plimbă prin București, prin noile cartiere construite, vizitează noua sală a Palatului Republicii, apoi pornesc mai departe, de la București la Bicăz, la Săvinești, la Reșița și Hunedoara... Prin munții cu păduri de aur, pe ape bogate... Cu trenul, cu avionul, cu vaporul... Țara nouă, frumoasă, din ce în ce mai frumoasă și mai bogată îi primește bucuroasă...

Iată de ce, adunarea pionierească din dimineața aceea de vară timpurie, cînd s-au întîlnit cu prim-secretarul comitetului orașenesc de partid, le va rămîne multă vreme întipărită în minte, ca o adunare deosebită, pionierilor gălățeni...

IOANA ZAMFIR

Răspunsul lui Vasilică la scrisoarea lui Nicușor

● CITEVA OBSERVAȚII BINEVENITE ● LA ARIE VA FI MULTĂ VESELIE ● O PROPUNERE INTERESANTĂ

DRAGĂ NICUȘOR,

Scrisoarea ta m-a bucurat nespuse, am citit-o cu multă plăcere și nu singur ci împreună cu întreg detașamentul. Ceea ce vrei voi să înfăptuiești în vacanța de vară este interesant. Trebuie să-ți spun că și noi ne-am gîndit la lucruri asemănătoare. Tabăra noastră locală va fi instalată în apropierea satului, pe malul unui lac. Nu-i așa că e minunat? Ne-am gîndit să ridicăm câteva corturi din crengi, să reamenajăm terenul de sport. Pentru că îndeplinirea condițiilor cerute de distincțiile pionierești ne preocupă pe toți, vom organiza și activități interesante, vom învăța cîntece și poezii, vom face excursii de o zi și de două zile, vom organiza concursuri de orientare cu busola, întreceri sportive... Într-un cuvînt, vom avea grijă să ne întocmim un asemenea program de activități, încît nimeni să nu se plictisească în tabăra noastră, ci dimpotrivă, fiecare să-și petreacă vacanța într-un chip plăcut și folositor. Faptul că și pe voi vă preocupă aceleași gînduri, ne-a bucurat. Aș vrea însă să-ți spun să nu uitați câteva lucruri. Aveți grijă să organizați în tabăra voastră locală și unele activități atrăgătoare pentru școlarii mai mici, între 7-9 ani, care nu sînt pionieri. Noi, de pildă, ne-am gîndit la un teatru de păpuși cu care să dăm spectacole pentru ei. Pe urmă, focurile de tabără... V-ați gîndit cum le veți organiza? Noi vom dedica Partidului Muncitoresc Romîn programul unui foc de tabără, altul îl vom dedica prieteniei dintre copiii din toate țările și așa mai departe.

Dragă Nicușor, mi-ai cerut să-ți povestesc despre ceea

ce mai avem noi de gînd. În afară de cele pe care și le-am spus, să știi că noi vrem ca în timpul vacanței să dăm mai multe programe artistice la căminul cultural. Mai mult: ne vom pregăti în mod deosebit pentru a da spectacole la arie, în timpul secerișului. Apoi avem de gînd să culegem plante medicinale, să alcătuim câteva ierbare și insectare bogate. Nici de lotul școlar nu vom uita; dimpotrivă, ne vom ocupa îndeaproape de el. În zilele vacanței vom putea, spre bucuria noastră, să petrecem mai mult timp pe tarlalele gospodăriei noastre colective. Sîntem fericiți ori de cite ori se ivește prilejul să dăm o mîină de ajutor părinților noștri, colectivităților!

Să știi, Nicușor, că prin august sosim în... orașul vostru! Da-da, vom face o excursie de mai lungă durată și vom poposi și la voi timp de o zi! Așa-i că te bucuri? Pînă atunci, însă, iată ce mă roagă președintele nostru de unitate să-ți propun: ce ați zice de a întîlnire de șah, prin corespondență, între unitățile noastre? Aștept cu nerăbdare să-mi răspunzi! Te rog, de asemenea, să-mi spui la ce v-ați mai gîndit între timp să întreprindeți în vacanța de vară. Poate ne dați câteva sugestii interesante...

Salut voios de pionier!

VASILICĂ

N. R. Dragi cititori, vă rugăm să vă spuneți și voi părerea altă despre cele cuprinse în scrisoarea de mai sus, a lui Vasilică Stamate, cit și despre cele din scrisoarea lui Nicușor, apărută tot în rubrica „Poșta vacanței”. În numărul trecut, O dată cu aceasta, arătați și ceea ce protecțiți voi însuși, în unitățile voastre, pentru activitatea pe timpul vacanței de vară în taberele locale de la orașe și sate.

Se apropie vacanța

Nu mai este mult și prin școli va coborî liniștea. Veselia și risul școlărilor îl veți întîlni în colonii și tabere, pe ogoarele colectivelor, la strînsul spicelor.

Mulți dintre pionieri și-au și făcut planurile pentru mult așteptata vacanță de vară.

Ce ne-am propus noi

Noi, unitatea nr. 5, am și fixat data cînd vom începe tabăra locală. De pe acum am și ales câteva piese, cîntece și jocuri pionierești pe care le vom învăța în zilele de tabără.

Dar, vacanța nu va fi numai un prilej de recreere. Ne-am propus ca deindată ce terminăm școala să reîncepem stringerea fierului vechi. Vrem să adunăm 3.000 kg fier vechi și să dăm o mîină de ajutor la muncile de pe ogoarele colectivei și G.A.S. Pe lângă toate acestea nu vom uita nici școala nouă care se ridică în comună. Sîntem dornici s-o vedem gata cît mai repede așa că, vom ajuta și aci la cărătul cărămizilor și țiglei. Planurile sînt gata, doar vacanța să sosească!

Pionier CORNEL STAN
Școala de 7 ani, com.
Slătioarele, Pitești

LA FABRICA DE CONFECȚII

Am așteptat cu nerăbdare ziua aceea frumoasă, de primăvară, cînd am pornit să vizităm fabrica de confecții „Senkovic Irina” din oraș. De la intrare, grupul nostru a fost însoțit de un tovarăș inginer, care ne-a condus mai întîi la secția bobinaj. Aici am văzut că firele de lînă și bumbac sosite de la filaturile din

București și de la alte filaturi din țară sînt bobinate pe niște suluri mari de aluminiu. De aici, firele trec într-o secție cu zeci de mașini, secția de tricotal. Mai departe am văzut că materialul gata tricotal, în zeci de culori, este dus la secția croit. De aici, lucrurile ies așa cum le vedem noi în vitrinele magazinelor. Însă, înainte de a pleca din fabrică, tricotatele trec și pe la secția ambalaj. Numai după aceea iou drumul diferitelor orașe și sate ale patriei, spre magazine.

BALINT HORIA LIVIU
cl. a VI-a B,
Școala medie nr 1, Oradea

LA G. A. C.-HĂLCHIU

Într-o dimineață, în curtea școlii noastre ne-am adunat aproape toți pionierii unității. Știți de ce? Plecam să vizităm gospodăria agricolă colectivă din comuna Hălchiu.

Deindată ce am sosit, colectivității ne-au întîmpinat cu dragoste și ne-au arătat cît e de frumoasă și mare gospodăria lor. De la ei am aflat că țărani de aici au fost printre

primii din țară care și-au unit pămînturile în gospodăria agricolă. Vizitînd gospodăria „7 Noiembrie”, am văzut grajdurile spațioase, bine aerisite, cu adapători automate. Tovarășul secretar al organizației de partid ne-a vorbit despre noile condiții de viață ale colectivităților, despre cîștigurile realizate de ei, despre viața îmbelșugată pe care o trăiesc azi.

Drept mulțumire pentru lucrurile frumoase pe care le-am aflat, noi, pionierii, am prezentat în fața colectivităților din Hălchiu un program artistic.

ANCA DUMITRESCU
președinta unității nr. 12,
Școala de 7 ani nr. 5,
Orașul Stalin

O vizită de prietenie

Aproape zilnic sosesc vești de la prietenii noștri-pionierii. Foarte mulți dintre ei ne povestesc cum se pregătesc pentru primirea distincțiilor pionierești. Ne scriu despre notele lor bune, despre adunări, dar mai ales despre vizitele pe care le fac în întreprinderi, gospodării agricole colective, prin satele și orașele lor. Iată câteva din scrisorile care ne povestesc despre cele mai frumoase vizite făcute de pionieri.

Peste 70 de pionieri din orașul Miercurea Ciuc au făcut o vizită de prietenie la Casa pionierilor din Reghin...

Prietenii s-au legat repede. Gazdele, bucuroase de oaspeții, i au plimbat prin toate cercurile de la Casa pionierilor. Totul a fost frumos, dar cel mai mult le-a plăcut oaspeților vizita la secția de planoare, ambarcațiunii și instrumente muzicale de la întreprinderea C.I.L., din oraș.

În cealaltă jumătate a zilei, la Casa pionierilor s-a ținut o adunare festivă. Atunci și oaspeții și gazdele au ținut să arate unii altora ce cîntece, ce poezii frumoase au învățat. Toată ziua a trecut în cîntece și veselie. Pionierii au fost încîntați de tot ce au văzut, dar mai ales de prietenii noi pe care le-au legat. Excursia lor a fost un prilej în plus de stringere a prieteniei între pionierii romîni și maghiari.

Profesor MARCEL OPRÎȘ
Casa pionierilor din Reghin.

Vă așteaptă, dragii copii

Școlile profesionale de ucenici au ca scop instruirea în diferite specialități a fiilor oamenilor muncii. Școala profesională I.M.S. Roman are 11 clase și 328 elevi. Acești 328 de elevi vor deveni strungari, lăcătuși, laminoriști, electricieni, sudori, turnători. Durata învățământului în această școală este de 3 ani, iar elevii se bucură de întreținere gratuită pe întreaga perioadă a anilor de școlarizare (aceasta înseamnă că timp de 3 ani elevii primesc cărți, îmbrăcăminte, cămin, masă gratuit).

Admiterea în școală se face pe bază de concurs. În anul I, practica se face în atelierul școlii. În anul II și III, practica se face direct în producție.

Cadrele didactice la materiile de specialitate sînt recrutate din rîndul celor mai pregătiți ingineri din producție.

Despre calitatea învățămîntului din aceste școli vă pot da un singur exemplu: școala noastră a participat la faza a II-a la concursul pe meserii ținut la Medgidia și Brăila. Din 6 elevi participanți, 5 au obținut premiul I.

La sfîrșitul celor 3 ani, elevii ies muncitori calificați, de categoria a IV-a. Elevii care au învățat bine pot ajunge pînă la categoriile VI și VII.

Copii, cei care aveți înclinații spre tehnică, îndreptați-vă cu cea mai mare dragoste și încredere spre aceste școli, care sînt o temelie solidă pentru viitorul vostru. De la aceste școli de bază puteți urma școli medii, facultăți. Ele vă dau posibilitatea să ajungeți tehnicieni și ingineri, buni cunoscători ai meseriei alese.

Partidul și statul nostru s-au îngrijit ca școlile profesionale să fie bine înzestrate și utilate cu cel mai modern utilaj posibil, cu un vast material didactic. Iar

PE ADRESA CLASEI A VII-a

voi, copii, trebuie să știți că odinioară meseria se fură, nu se învăța. Pentru a învăța o meserie trebuia să fii mai întii sluga patronului.

Pentru noul an școlar 1960-1961 ne-am bucura mult să vedem prezentîndu-vă în număr cit mai mare la concursurile de admitere în școlile profesionale.

NICOLAE HANGANU
director
al Școlii profesionale
I.M.S. Roman

Gegiu ieri și Gegiu azi

Pe pionierul Gavril Gegiu din unitatea nr. 1 Segarcea, clasa a VII-a B, nu l-am văzut niciodată! Și totuși îmi închipui foarte bine cum arăta el pînă nu de mult.

Un băiețel înalt, cu hainele nevălcate, pe alocuri pătate, niciodată pieptănat și care, atunci cînd stătea de vorbă cu el, nu te privea în ochi. De fapt nici nu putea fi vorba să discuți cu el, pentru că pur și simplu nu voia. Într-o adunare de detașament pionierii au vrut să-i arate lui Gavril care-i sînt greșelile, de ce nu este el considerat un adevărat pionier. Gavril însă a vrut să arate altceva. A vrut să arate că lui nu-i pasă de părerea colegilor și... a plecat din adunare. A plecat zîmbind disprețuitor. Disprețuia pe colegi și ajutorul pe care aceștia erau hotărîți să-i l dea. Și apoi Gavril era și un „viteaz” fără pereche. Se bătea cu cine voia și cu cine nu voia. Într-o zi, Gavril a trecut pe lângă un borcan în care se găseau cițiva peștișori pregătiți de pionieri pentru a-i pune în acvariu. Unul din peștișori, supărat probabil din cine știe ce motiv, s-a uitat urît la eroul nostru și, după cum i s-a părut a acestuia, chiar l-a aruncat un cuvînt de ocară. O lovitură nepermisă de bocanc și toți peștișorii au fost făcuți... mat!

Toate acestea au fost arătate într-o scrisoare de Ghiță Procopie, corespondentul special al unității.

Spuneam la începutul materialului că astfel arăta, pînă nu demult, Gavril Gegiu. Acum însă, același Gavril arată cu totul altfel. Este un băiețel tot atît de înalt, ba parcă chiar ceva mai răsărit, cu hainele călcate, întotdeauna pieptănat și întotdeauna, cînd stai de vorbă cu el, te privește în ochi. Învață bine și notele lui din ultimul timp sînt cea mai bună mărturie. Purtarea lui deosebită. Cit despre bătaie... nici nu mai poate fi vorba.

Povestea cu peștișorii este reparată de mult. Într-o zi a adus la școală un borcan în care înotau o mulțime de peștișori. Cu greu, dar i-a găsit.

Dacă îl întrebi cum de s-a întîmplat totuși „minunea” care l-a făcut să se îndrepte, Gavril zîmbește cu tălc, adică „nu-i nici o minune!”. Apoi privește în jurul lui și-ți arată colegii de clasă:

— Ei sînt cei care m-au ajutat. S-au ținut de capul meu! Și, cum necum... iată... m-am îndreptat.

AL. MIHU

Așa procedează pionierii

Magazinul a fost salvat

Viorica Ionescu se îndrepta spre casă. Abia aștepta să ajungă. Oare ce bunătăți a mai pregătit mama pentru ziua de azi? Și cînd se gîndea la bucatele gustoase, pe care numai mama știe să le pregătească atît de bine!..

După masă își va face lecțiile iar apoi se va duce la una dintre prietenele ei cu care-și va petrece restul timpului liber.

Tot gîndindu-se la programul din ziua aceea, Viorica a ajuns în fața magazinului care se afla nu departe de casă. Vitrinele frumos aranjate te îmbiau parcă să le privești.

— Tiii... ia te uită... În vitrine au apărut alte lucruri. Se vede că a sosit primăvara! Cînd le-or fi schimbat oare? Și tot privind cînd la o vitrină, cînd la cealaltă Viorica observă că doi indivizi își tot făceau semne și vorbeau în șoaptă. Un gînd îi străfulgeră prin minte: „Oare n-or fi... Dar stai, să mă fac că nu-i iau în seamă...”

Cu coada ochiului însă, vedea totul: indivizii se uitau și într-o parte și într-alta a străzii. După felul cum priveau se vedea că pun la cale ceva necinstit. Era limpede că așteptau ca strada să rămînă pentru cîteva minute pustie...

Viorica se îndepărtă pe nesimțite și o luă la fugă spre casă. Mama rămase pușin cam surprinsă, dar cînd fetița îi povesti repede, cu răsufierea întretăiată, bănuiala ei, o luă de

mină și fugiră la miliție. Aci povesti cele văzute de fetiță și în cîteva clipe organele de miliție erau la fața locului. Răufăcătorii, care mai aveau la activul lor și alte asemenea fapte necinstite, au fost prinși. Magazinul a fost salvat datorită vigilenței de care a dat dovadă pioniera Viorica Ionescu, din clasa a IV-a, de la Școala de 7 ani din Poiana Țapului, regiunea Ploești.

Viorica nu e de multă vreme pionieră, dar organizația de pionieri a învățat-o să apere avutul obștesc, să-i dea pe mîna miliției pe cei care fură bunul poporului. Iată ce a determinat-o să procedeze așa, ca o adevărată pionieră.

E. ROȘCA

Pe malul Moldovei

Într-o zi caldă, însoțită, pioniera Ioana Carp și fratele ei, Gheorghică se jucau pe malul rîului Moldova. De atîta joacă și alergătură ai fi zis că nu-i mai interesa nimic din jur. Dar, deodată, Ioana se opri. Din pădure, de pe malul cealalt al apei, se ridica un nor des de fum. „Arde pădurea!” strigă ea înspăimîntată, și o luă la fugă pe podul ce ducea spre pădure. Alerga repede, repede. Gîndul că cei 18.000 de puieți pe care abia îi plantaseră pionierii puteau să ar-

dă, o îngrozi. Ajunsă sus, în fața focului, începu să arunce pămînt peste flăcările mici, care se întindeau. Stîmse una, încă una... Peste pușin, în urma ei au venit oameni cu unelte și stingătoare. Printre ei erau și pionierii Dorina Danilevici, Maria Gabor, Ștefan Iscuvici și alții. Veniseră și ei într-un suflet să salveze pădurea.

Și au salvat-o.

Prof. CAROL HOROVITZ
Școala medie, Gura Humorului,
Suceava

Cei ce absolviți anul acesta clasa a VII-a v-ați pus poate de zeci de ori întrebarea: „Ce drum să-mi aleg în viață, ce să fiu?” Și gîndurile vă zboară de la o meserie la alta. „Fiecare meserie e frumoasă, își are farmecul ei. Pe care s-o aleg?” Patria are nevoie de tot felul de specialiști! Și, desigur, că o vești alege pe aceea care vă este cea mai dragă.

Despre profesia aleasă și dragostea cu care caută să-și însușească tainele meseriei ne scriu mulți foști pionieri, azi elevi ai unor școli profesionale.

Petre A. Ilie este în anul I la Școala profesională de ucenici constructori din Ploești. Vrea să devină zidar. „Mi-am ales această meserie — scrie Petre — pentru că patria are nevoie de mulți constructori calificați. Peste tot unde-ți arunci privirea se înalță șantiere și trebuie zidari, nu glumă. Și apoi, meseria de zidar e o meserie frumoasă. Veniți ciți mai mulți să învățați meseria de constructori. Școala noastră vă așteaptă”.

„Eu sînt elev la Centrul școlar horticol din Ploești, scrie Nedelcu I. Constantin. Cînd intri pe poarta școlii te întîmpină o grădină plină cu fel de fel de flori. Se vede că mîini harnice de viitori grădinari le îngrijesc cu dragoste. E frumoasă horticultura și mai ales e deosebit de plăcut să vezi cum sub

ochii tăi înflorească grădini întregi cu flori dintre cele mai alese. După absolvirea școlii vom deveni muncitori calificați, cadre necesare agriculturii noastre socialiste”.

Adrian Ungureanu, învață la școala profesională de ucenici din Medgidia. Învață meseria de strungar. Abia așteaptă să minuiască singur strungul. Maria Scarlat învață școala agricolă înființată de curînd chiar în comuna ei natală, comuna Coteanca, regiunea Pitești. Anul acesta a învățat și despre felul cum funcționează mașinile agricole. „Cînd e timpul frumos, ne scrie ea, facem proba unei mașini de semănat și a altor mașini agricole”. Despre meseria aleasă, ne scrie și Vasile Doboș din Cluj. El se străduiește să-și însușească cit mai bine tainele meseriei de lăcătuș monteur.

„Aceștia sînt numai cițiva dintre sutele de elevi din țară care ne vorbesc despre meseriile dragi alese de ei. Cuvintele lor calde sună ca o adevărată chemare pentru voi, cei ce absolviți acum clasa a VII-a. Mergeți cit mai mulți la școlile profesionale! Proiectul de Directive ale celui de-al III-lea Congres al Partidului, prevăd pînă în anul 1965 calificarea a încă 260.000 de muncitori. Răspundeți cit mai mulți dintre voi acestei sarcini mărețe.

CE SĂ FIU?

Peripetțiile MICILOR ASTRONAUȚI

Acest titlu s-ar putea să vă deruteze. Pasionații de senzaționale aventuri științifico-fantastice se și văd acum martorii „oculari” (cu ochii minții, însă) ai unei călătorii extraordinare. Dar pentru că nu-l vorba de așa ceva, mă grăbesc să vă spun că de fapt peripetții tot au fost. Dar în piesa lui Barbu Popovici, pe care cercul dramatic al Palatului pionierilor din Orașul Stalin a prezentat-o în sala Palatului pionierilor din Capitală. Pentru cei care n-au fost în sală voi povesti cîte ceva. M-am dus mai de vreme la acest spectacol și am început să umblu prin culise. Cortina era lăsată. Pe scenă era lumină, și grupuri de „actori” costumați în fel și chip se nvrteau de colo,

colo, cîuțind parcă să facă cunoștință cu fiecare colț al ei.

M-am apropiat de un grup de copii îmbrăcați în costume pionierești și i-am rugat să-mi spună unde-l pot găsi pe regizor și pe Cătălin Ardeleanu și Teodora Epure, interpreți ale căror nume le citisem pe program.

Din vorbă în vorbă am aflat că Ardeleanu Cătălin este președintele detașamentului clasei a VII-a C de la Școala de 7 ani nr. 3 din Orașul Stalin, iar Teodora — interpreta rolului Olga din piesă — este în clasa a VII-a B de la Școala de 7 ani nr. 2 din aceeași localitate. Că amîndoi, împreună cu Mariana Iusan și Mihai Costescu sînt cei mai vechi membri ai cercului dramatic de la Palatul

pionierilor. Că deocamdată învață bine și se străduie ca în piesele în care sînt distribuți să joace bine.

Conversația se întreprinde brusc și noii mei prieteni mă părăsesc. Gongul, care a sunat, îi cheamă pe scenă.

„Într-un cerc literar este dat la iveală un secret: un pionier a scris o povestire științifico-fantastică. Peste 20 de ani ei, pionierii prieteni, pornesc într-un zbor în costume. Călătorii noștri temerari ajung într-o închipuită împărăție a lui Lene Împărat. Aici cea mai mare notă este 4. Și ca orice străin care intră pe un teritoriu ce nu-l aparține, grupul nostru este luat ostatec. Lucrurile însă nu se opresc

aici. Împotriva notelor proaste Craiul (interpret actorul Flavius Constantinescu, de la Teatrul de Stat) pornește lupta. Și Ducele de nota 1, și Contesa de nota 2, și Marchizul de nota 3 și Baronul de nota 4 sînt bătuți de oastea Craiului 10. Ei, și apoi, din nou, în cercul de literatură... Povestea scrisă de Alexe și citită de o colegă de la cercul de artă dramatică s-a sfîrșit.

„Spectatorii aplaudă furtunos. În spatele cortinei — îmbrățișări, felicitări. Tovarășul profesor al cercului dramatic de la palat, Mircea Armașu, le spune cum a decurs spectacolul și-i felicită pentru succes.

E. SKIBINSKI

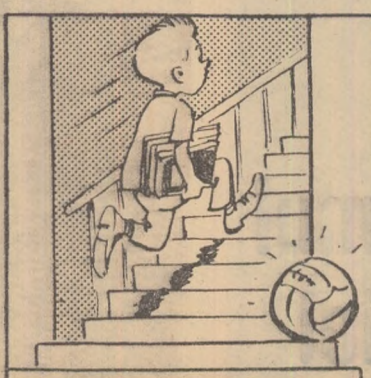
Cărți, caiete, toc, hîrtie... Mîngea însă mă îmbie!

Nu se va întîmpla nimic. Dacă să mă joc un pic!

Dar, luată de curent, M-au ajuns într-un moment..

— Bravo lor că nu mă lasă! Ce să fac? mă duc acasă..

S-aștepte mingea jucăușă: Examele bat la ușă!

IN CINSTEA CELUI DE-AL III-LEA CONGRES AL P.M.R.

Pentru o recoltă bogată

Mecanizatorii de la S.M.T. Chirnogeni, regiunea Constanța, fac acum ultimele pregătiri în vederea ieșirii pe ogoare, la strînsul recoltei. Pînă acum cîteva zile au fost reparate 100 de tractoare, 48 de combine, 19 secerători-legători și 12 batoze, iar în zilele următoare reparațiile ultimelor mașini agricole vor fi terminate. S-au evidențiat în mod deosebit mecanizatorii Constantin Constantinescu, Nicolae Cocotan, Balat Abduraim, Nicolae Turcu și alții, care au făcut lucrări de cea mai bună calitate.

Mecanizatorii de la S.M.T. Chirnogeni s-au angajat în cinstea Congresului partidului nostru să termine mai repede recoltatul grînelor și să muncească astfel încît să se înlăture pierderile de boabe.

Cu cinci zile înainte de termen

Producția de cărbune va crește în următorii 6 ani de aproape două ori. Acest lucru este prevăzut în Proiectul de Directive ale celui de-al III-lea Congres al P.M.R. Și iată că din toate minele de cărbuni au și început să sosească vești despre noi metode folosite, noi succese înregistrate în extragerea cărbunelui. De la Rovinari, din Oltenia, am primit vestea că întregul colectiv, în frunte cu comuniștii, a reușit să-și termine planul de producție pe luna mai cu 5 zile înainte de termen.

Importante economii

În cinstea celui de-al III-lea Congres al partidului, muncitorii de la întreprinderea de Industrie locală „Clbșca”, din Baia Mare au realizat economii peste plan în valoare de 615.000 lei, prin economisirea materiei prime, prin creșterea productivității muncii și prin reducerea prețului de cost al produselor.

Un nou oraș

Lîngă satul Strei Singiorgiu (regiunea Hunedoara) se înalță astăzi noul oraș al siderurgistilor de la uzina „Victoria” din Calan. Construcțiile au început anul trecut și iată că zilele acestea primul bloc a fost dat în folosință. În curînd alte două blocuri își vor primi locatarii. Trebuie să însemnăm deci pe harta patriei un nou oraș.

Undeva pe Valea Trotușului

Onești.. Nu de mult pe aici a fost un sat Trecutul mai e păstrat doar de urme. Orașul s-a înălțat așa, deodată, mîndru și impunător, devenind dintr-un sat uitat pe valea înspumată a Trotușului, un oraș important. Numele său a străbătut țara ajungînd să fie cunoscut de toți oamenii. La lista orașelor noi apărute pe harta patriei, s-a înscris, și chiar în primele rînduri, Oneștiul.

De atunci freamătă întreaga vale a Trotușului! Rîul, repezit, abia reușește să cuprindă cu ochii undelor marile prefaceri, care se petrec aici.

Orașul, la prima vedere, pare liniștit. Dacă te urci însă în unul din autobusele care îl străbat și faci un popas în afara lui, te întîmpină maiestroase, poleite într-o haină argintată, care strălucește orbitor în lumina soarelui, siluetele construcțiilor, care au adus faima Oneștiului: Șantierul nr. 4, șantierul nr. 2 ș.a.

Șantierul nr. 4 — Rafinărie. Aici l-am găsit pe Gheorghe Bucelea, responsabilul brigăzii de tineret, care a lansat importanta chemare ce a cuprins astăzi întreaga Vale a Trotușului: reducerea cu 2 la sută a consumului specific la fier beton. Astăzi, Gheorghe Bucelea cu brigada sa înființată în 1955 este cunoscut de întreaga țară. S-a vorbit despre el la radio, s-a scris în ziarele și gazetele din țară.

Toți acești tineri au cunoscut freamătul muncii, bucuria și imnul ei înălțător pe cele mai importante șantiere ale țării. Biografia unora dintre ei este legată strîns de construcțiile de la Dărmănești, de construcțiile de pe litoral, pînă cînd răspundînd unei sarcini

trasată de partid, toată brigada a început să lucreze din 1959, pe șantierul de la Onești.

De 11 ani Gheorghe Bucelea își petrece viața pe șantiere. A început să lucreze de la 18 ani, cînd a terminat școala profesională de construcții. Mai întîi la Bicaz, la fabrica de ciment, apoi, acolo unde a fost nevoie de munca și priceperea lui. Tovarășii săi de brigadă sînt tineri. Unii dintre ei abia de curînd și-au ras primele fire de barbă și au devenit, cum se spune... bărbați. În brigada aceasta lucrează 4 perechi de frați: Nicolae Trifescu cu fratele său Constantin, căroro ceilalți îi spun, fiind cel mai mic „Nepotul”, Gheorghe Bucelea cu fratele său Vasile, cei doi frați Ivanov și cei

doi Stanciu. Dintre aceștia Neculai Trifescu cu fratele său Constantin, Vasile Bucelea și Victor Stanciu, au fost pionieri. Nu fără emoție ascuți, povestită de Gheorghe Bucelea, împlinirea cu fratele său Vasile și Victor Stanciu, care au venit atunci, în 1955, la rafinăria nr. 8, cu cravata roșie la gît. Au trecut de atunci 5 ani. Foștii pionieri sînt astăzi muncitori destoinici, îndrăgostiți de frumoasa lor muncă.

În aceste zile, cînd întregul popor a primit cu mare entuziasm Proiectul de Directive ale celui de-al III-lea Congres al P.M.R., brigada lui Gheorghe Bucelea înscrie noi victorii pe frontul muncii socialiste, cu aripile întinse spre lumina anilor ce vin.

M. COCOI

Fruntașii întrecerii

Asemeni tuturor oamenilor muncii din patria noastră și muncitorii de la Uzinele metalurgice „Progresul” din Brăila s-au avîntat cu entuziasm în întrecerea socialistă pornită în cinstea celui de-al III-lea Congres al partidului. Și întrecerea e dîrză. În fiecare zi alte și alte echipe și brigăzi aspiră la obținerea locului de fruntaș pe uzină. În luna mai întrecerea a fost cîștigată de membrii brigăzii de muncă socialistă nr. 3, care au dat peste plan 43 tone de oțel lichid față de 20 tone cît le era angajamentul. În fruntea brigăzii se află comunistul Enache Neagu. O altă realizare de seamă a acestei brigăzi este și aceea că în luna mai nu a dat nici un rebut.

Două blocuri construite prin muncă patriotică

Din inițiativa comuniștilor de la întreprinderile de construcții subordonate secției de gospodărie comunală a Sfatului popular orașenesclăși, colectivele acestor întreprinderi s-au angajat în cinstea celui de-al III-lea Congres al partidului să construiască prin muncă patriotică două blocuri a câte 40 apartamente fiecare. La unul dintre ele s-a turnat zilele trecute planșeul etajului I, iar celuilalt i-au fost turnate fundațiile.

Privind în jurul nostru

În anii regimului de democrație populară, patria noastră cunoaște o înflorire nemaiîntîlnită.

Despre tot ce se construiește în jurul lor, despre tot ceea ce schimbă și înfrumusețează fața orașelor și satelor ne scriu pionierii. Le e drag și lor noul chip al locurilor în care trăiesc!

„După ce în comuna noastră a luat ființă colectiva — ne scrie pionierul Boris Bădilă, din comuna Săveni regiunea Constanța — s-a construit o uzină electrică. De atunci, peste tot răsună cîntecele vesele transmise la difuzoare. Acum avem și cîmin cultural cu o bibliotecă mare, un dispensar, o școală de 7 ani, trei școli de 4 ani”.

Vești despre înfrumusețarea comunei, am primit și de la pionierul Victor Banu, din comuna Găești, regiunea Galați. „De curînd, școala noastră s-a mărit cu noi săli de clasă, cu o sală de festivități.

S-a terminat construcția cîminului cultural și casele pe care și le-au ridicat colectivii”.

Noile construcții sînt oglindite și în scrisoarea pionierei Craina Monica, din comuna Giarmata, regiunea Timișoara. Ea vorbește despre noul internat terminat de curînd. Despre școala nouă din comuna Cireșu, regiunea Pitești, ne scrie pionierul Constantin Ciutașu. Dar cîți nu se mîndresc cu noile construcții din comunele lor! Iată, pioniera Ștefana Mihalcea, din comuna Limanu, raionul Negru Vodă, e mîndră de cîminul cultural, de parcul amenajat în comună, de lumina electrică, care luminează fiecare casă.

Despre electrificarea și radioficarea comunei Fintina Domnească, din regiunea Craiova ne povestește pionierul Constantin Cazacu.

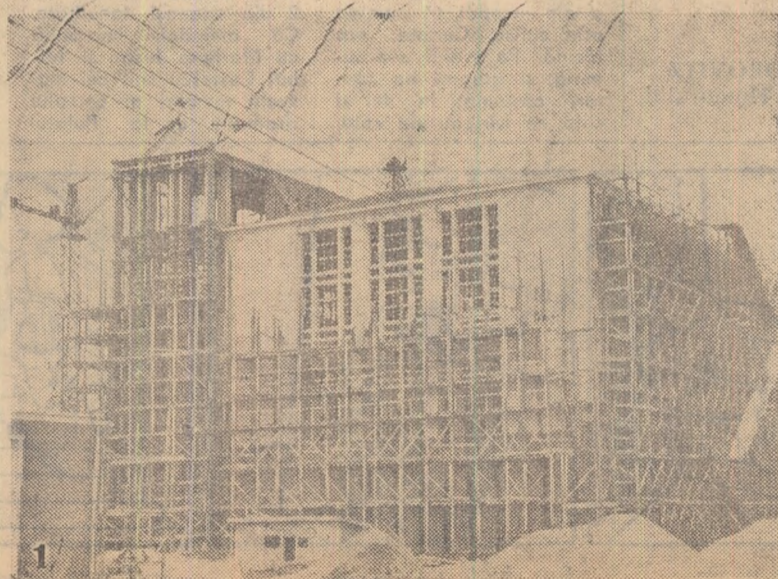
Și Mircea Montu din clasa a VI-a, comuna Basarabi, raionul

Calafat se mîndrește cu colina lor, cu terenul de fotbal, cu teatrul de vară, cu sala de cinematograf.

Pionierul Gh. Mătureanu, din comuna Dorna Candreni, ne scrie: „În orașul Vatra Dornei s-au construit multe blocuri, locuințe pentru muncitori. S-a mai construit și o fabrică de lactoză și un combinat forestier”. „Și orașul Călimănești se înfrumusețează, ne spune pioniera Mihaela Oprescu. Acum se lucrează la canalizarea și asfaltarea străzilor, la înfrumusețarea lor. În curînd pe strada Lenin va începe construirea unui bloc și a cîtorva magazine”.

Peste ani, marile construcții care vor prinde viață vor schimba și înfrumuseța tot mai mult patria noastră dragă.

Imagini noi în albumul patriei

PENTRU PACEA LUMII!

Luna trecută, la Paris, după ce S.U.A. au torpilat Conferința la nivel înalt, tovarășul Hrușciov, întâlnindu-se cu ziaristii, le-a declarat că Uniunea Sovietică va face tot ce-i va sta în putință pentru asigurarea păcii în lume. De atunci a trecut aproape o lună. Și iată că Uniunea Sovietică, prin mesajul adresat de guvernul sovietic guvernelor tuturor statelor, a răspuns ca întotdeauna năzuințelor de pace ale omenirii. De aceea acum, mai mult ca oricând, oamenii de pe întreg globul înțeleg că în fruntea statelor care apără cinstit pacea, care luptă pentru ea permanent, este Uniunea Sovietică. Faptele vorbesc de la sine. Celor care nu doresc pacea le este foarte greu să le ascundă. Ca și razele luminoase ale soarelui ele străbat prin perdeaua urzilor războinice și fac ca viitorul nostru să apară limpede și frumos ca o senină zi de vară. Vă mai amintiți, desigur, de vizita făcută anul trecut de tovarășul Hrușciov în S.U.A., cit și de cuvântările sa în fața Adunării Generale a O.N.U., la 18 septembrie 1959. Atunci, în numele Guvernului sovietic, tovarășul Hrușciov a făcut istoricele propuneri privind dezarmarea generală și totală.

Aceste propuneri au trezit în lume un uriaș ecou. Mai târziu, la 20 noiembrie 1959, ideea dezarmării generale și totale a fost cuprinsă și aprobată într-o rezoluție a Adunării Generale a O.N.U. de către 82 state, membre ale acestei organizații.

Pe această bază s-a intru-

nit la Geneva Comitetul celor 10 state, din care face parte și țara noastră — pentru a discuta încheierea unui tratat privind la dezarmarea generală și totală. Țările socialiste au depus eforturi mari pentru rezolvarea acestei probleme. Puterile occidentale n-au făcut însă la fel.

De curind, la 2 iunie 1960, tovarășul Hrușciov a adresat un mesaj șefilor guvernelor tuturor statelor. Mesajul este însoțit de propunerile guvernului sovietic referitoare la prevederile fundamentale ale Tratatului cu privire la dezarmarea generală și totală.

În mesaj se arată că propunerile Guvernului sovietic au fost pregătite pentru Conferința de la Paris și că ele reprezintă o dezvoltare a programului prezentat la cea de-a XIV-a sesiune a Adunării Generale a O.N.U.

Noile propuneri sovietice arată că este necesar să se încheie un Tratat și pe baza acestuia să se facă dezarmarea generală și totală în trei etape.

În prima etapă să fie distruse toate mijloacele care pot transporta arme atomice și cu hidrogen ca: rachete, avioane militare, nave militare, submarine și altele. Uniunea Sovietică face această propunere, deși ea are cele mai perfecționate mijloace de transport, în acest domeniu! Distrugerea mijloacelor de transport trebuie făcută o dată cu distrugerea bazelor străine de pe teritoriul altor țări.

În cea de-a doua etapă, se prevede interzicerea armelor nucleare, biologice și chimice,

distrugerea tuturor stocurilor de astfel de arme și încetarea fabricării oricărui armament. Totodată să fie reduse forțele armate și armamentul clasic.

În cea de-a treia etapă urmează desființarea tuturor armatelor și a ministerelor de război. Să nu se mai cheltuiască nici un ban pentru nevoi militare. Guvernul sovietic propune ca toate acestea să fie realizate în patru ani. Astăzi în lume se cheltuie sume imense pentru înarmare. Gîndiți-vă numai la următoarea comparație: un avion de bombardament costă mai mult decât greutatea lui în aur. Cu sumele ce se cheltuie astăzi pentru înarmare, s-ar putea salva multe milioane de oameni de pe glob care nu au asigurată o bucată de piine.

Oamenii ar avea mai multe haine, ar citi mai mult, ar merge la teatru și cinematograful, s-ar odihni în cele mai frumoase locuri. Iar copiii, florile vieții, așa cum i-a numit Gorki, ar crește fără teamă, veseli și fericiți într-o lume în care războaiele n-ar mai exista.

De aceea astăzi, oamenii de pretutindeni au primit cu emoție și fericire propunerile puternicului stat al muncitorilor și țăranilor, care arată lumii întregi că liniștea zilei de miine depinde de problema numărul unu: dezarmarea generală și totală.

Va veni ziua cînd soarele păcii va străluci minunat în lume. Popoarele știu acest lucru și luptă pentru realizarea lui!

C. MIHAI

Japonia este una dintre țările ale căror guverne aprobă și sprijină planurile agresive ale imperiaștilor americani. Guvernul Kiși, prin politica pe care o duce, caută să aservească Japonia intereselor militaristilor și așă-torilor la un nou război.

Nu mai că poporul japonez nu este de aceeași părere cu guvernului. El a cunoscut, cum se spune, „pe propria-i piele”, urmările grave ale războiului, a cunoscut și efectele bombe atomice. Cele două bombe lansate de americani la Hiroșima și Nagasaki au secerat zeci de mii de vieți și continuă și astăzi, după aproape 15 ani, să facă victime. Cum ar putea deci poporul japonez să fie de acord cu acei ce nutresc intenția declanșării unui nou război? Oamenii simpli din Japonia au nevoie de pace; copii au nevoie de școli, părinții lor vor să muncească, să nu mai fie șomeri. Guvernul Kiși însă cheltuiește banii țării pentru înarmare. Mai mult chiar, ratificînd ilegal așa-zisul tratat „de securitate” japo-american, acest guvern a pus Japonia la dispoziția armatelor americane.

Poporul japonez nu vrea armata americană, nu vrea un nou război, nu vrea să se repete catastrofele de la Hiroșima și Nagasaki. El vrea pace pentru a-și țări un trai mai bun. Iată de

ce în ultimul timp manifestațiile care cer anularea „tratatului de securitate” japo-american și demisia guvernului Kiși au luat o amploare deosebită. La Tokio, Kasai, Osaka, Hiroșima, în toate marile orașe ale Japoniei, au avut loc mari demonstrații. La Hokkaido au participat peste 300.000 de muncitori, țărani, studenți, la mitingul de la Sopor și-au manifestat nemulțumir-

grevă ce s-a deslănțuit la 4 iunie. La greva generală care a cuprins întreaga țară au participat 5.600.000 de oameni, variazînd complet de la mijloacele de transport din toate orașele Japoniei. Mii de muncitori și studenți din Tokio au format pichete de apărare a grevei în principalele puncte ale orașului. În noaptea de 3 spre 4 iunie a fost luată cu asalt și reședința lui Kiși, care este apărat de peste 6.000 de polițiști. În cursul ciocnirilor dintre manifestații și polițiști din această noapte au fost rănite peste 200 de persoane dintre care 80 de polițiști. În ziua de 4 iunie, manifestații din Tokio au demonstrat prin fața clădirii ambasadei americane. Ei au cerut anularea „tratatului de securitate” japo-american și anularea vizitei președintelui Eisenhower în Japonia. La mitingul din fața clădirii parlamentului, peste 50.000 de persoane au condamnat politica guvernului Kiși și alianța cu Statele Unite.

Lupta poporului japonez pentru doborîrea guvernului Kiși și aducerea unui guvern care să lupte pentru îmbunătățirea condițiilor de muncă și de trai, care să nu aservească Japonia intereselor militaristilor americani, continuă.

GH. ANGELESCU

Ce se petrece în Japonia

rea alți 10.000 de muncitori, la Kyodo 20.000 și așa mai departe. Poporul japonez manifestă acum cu tărie și împotriva vizitei în Japonia a lui Eisenhower. În poziția voinei poporului japonez, guvernul Kiși a anunțat că refuză să-și dea demisia, că refuză să organizeze noi alegeri.

Guvernul a organizat o adevărată teroare atît împotriva deputaților partidelor de opoziție cit și împotriva maselor de manifestații a căror luptă este reprimată de forțele polițienești.

Manifestațiile de protest ale oamenilor muncii din Japonia au culminat cu o uriașă

„... dacă popoarele tuturor țărilor vor lua cauza menținerii păcii în miinile lor, dacă ele vor infrîna pe agresorii nesăbuiți care permit să se creeze condiții ce pot provoca un conflict militar, sînt convins că atunci cauza păcii va învinge”.

(Din răspunsurile lui N. S. Hrușciov la conferința de presă din 3 iunie).

Voința popoarelor e mai puternică!

Ați aflat de „Țara minunilor”? Copiii se pot plimba cu trenuri, cu elicoptere și chiar cu rachete (în miniatură). Cei dornici de călătorii vor putea merge chiar și cu submarinele. „Țara minunilor” va fi un parc special amenajat pentru copii în capitala Uniunii Sovietice — Moscova. Proiectele au fost de acum întocmite și, în curînd, „Țara minunilor” va primi primii... locuitori.

Spărgătorul de gheață „Lenin” a pornit în prima sa cursă în Arctica. La 1 iunie, vasul s-a întilnit cu primele fișii de gheață. Imediat au început lucrările de cercetări științifice pentru studierea situației ghețurii

lor. În aer, avioanele cercetează întinderile de gheață și comunică vasului informațiile necesare. Toate instalațiile funcționează ireproșabil.

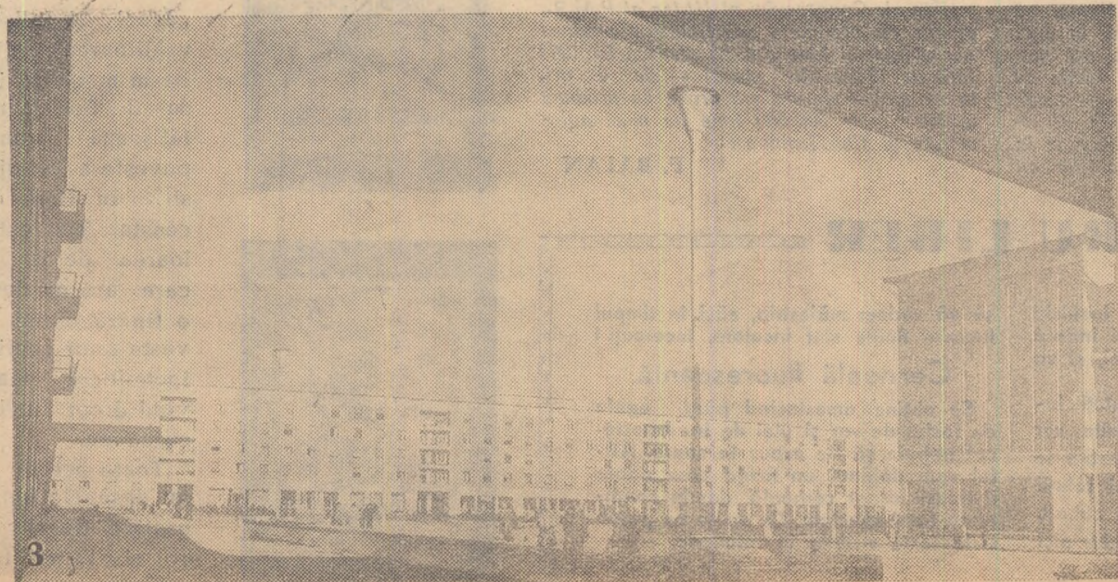
● În Coreea de sud, lupta poporului pentru libertăți democratice continuă. Studenții sud-coreeni din Taegu, Bongha, Pusan și Cionju au declarat zilele trecute greve, cerînd alungarea din școli a agenților secreți lisinmaniști și pedepsirea celor care s-au făcut vinovați de nerespectarea libertăților democratice din școli.

● În Anglia, se ridică tot mai multe glasuri împotriva bazelor aviației americane aflate pe teritoriul acestei țări. În aceste zile, de pildă, se string semnatuiri pe o petiție lansată de Comitetul englez pentru apărarea păcii. În această petiție, se cere lichidarea bazelor aviației americane din Anglia.

● Tineretul francez se ridică tot mai aprig împotriva

războiului din Algeria. El nu mai vrea să fie trimis să lupte și să moară pentru acei ce trag profituri din menținerea Algeriei în situația de colonie a Franței. De curind, a luat ființă la Toulouse o Asociație de luptă împotriva războiului din Algeria. Alte asociații asemănătoare vor lua ființă la Marsilia, Grenoble, Poitiers etc.

● O expediție de alpiști din R. P. Chineză a realizat o excepțională performanță. Pentru prima oară în istoria alpinismului, grupul de alpiști chinezi au urcat pe versantul de nord pină la cel mai înalt vîrf din lume: Chomo Lungma (Everest) — 8.882 metri înălțime.

1. Printre schele se vede de pe acum fațada viitoarei termocentrale de la Comitetul petrochimic Brazi.

2. Imagine dintr-un nou oraș apărut pe hartă în anii regimului nostru: Orașul Victoria.

3. Peste ruinele războiului au crescut în ultimii ani blocurile noi de locuințe din centrul orașului Galați.

4. Ora de „geografie”. E plăcut s-o faci într-o clasă luminoasă ca aceasta, de la noua Școală de 7 ani construită în comuna Călugăreni, regiunea București.

In uriașul amfiteatru al clinicii medicale, 200 de studenți îmbrăcați în halate albe urmăresc cu atenție imaginile proiectate pe un ecran de dimensiuni impresionante.

Până acum, nimic neobișnuit. Dar gândiți-vă că nu este vorba de un film artistic, nici de un documentar științific ci de o succesiune de imagini pasionante, în care inima și plămîinii, rinichii și stomacul joacă rolul principal. Aceste imagini provin de la examenul radiologic al unui pacient, examen pe care profesorul îl efectuează chiar în acel moment în cabinetul de radiologie, aflat la mare depărtare de amfiteatru. Secretul este simplu: examenul radiologic se transmite în sala de curs prin intermediul televiziunii, iar aici, imaginile recepționate sînt proiectate pe un mare ecran cinematografic. În timpul examenului, prin difuzoarele răspîndite în amfiteatru, convorbirea dintre profesor și pacient se aude perfect cu ajutorul unei instalații electronice. Această instalație mai permite ca studenții să capete de la distanță... răspunsuri la toate întrebările lor.

Cele de mai sus nu repre-

Röntgen-cinematografia

zintă un fragment dintr-o povestire științifico-fantastică, ci o realizare deosebit de importantă a oamenilor de știință: röntgen-cinematografia cuplată cu o stație internă de televiziune. Cu puțin timp în urmă, clinica a V-a medicală a Spitalului „Vasile Roaită” din București a fost înzestrată cu o asemenea aparatură ultramodernă.

Cînd electronica și medicina colaborează...

Dar ce este de fapt röntgen-cinematografia? Se știe că radioscopiile reprezintă imagini extrem de slabe și întunecate, necesitînd din partea examinatorului o concentrare maximă a atenției cît și o practică îndelungată pentru stabilirea diagnosticului. Radiografiile, mult mai luminoase și mai clare, sînt din păcate imagini statice ale unor organisme vii,

aflate în mișcare. Se înțelege că știința și tehnica medicală nu se puteau împăca cu această stare de lucruri.

Savanții au făcut în ultimii ani numeroase cercetări în acest domeniu. Un loc de frunte îl dețin cercetările savantului sovietic prof. M. N. Livanov. Pentru a se putea filma procesele din interiorul organismului, au trebuit să fie soluționate o serie de dificultăți excepționale. În primul rînd luminozitatea ecranului la instalațiile de radioscopie era cu totul insuficientă pentru a permite filmarea proceselor din organism chiar cu un obiectiv ultraluminos și pe filme ultrasensibile.

Iată însă că uriașele progrese ale televiziunii și mai ales ale colaborării rodnice dintre electronică și medicină au permis rezolvarea fericită a acestei probleme atît de importantă pentru medicină.

Prin dotarea clinicii medicale „Vasile Roaită” cu această instalație complexă, s-a asigurat cercetătorilor științifici metode ultramoderne de investigație, studenților — condiții de audiere a cursurilor la cel mai înalt nivel.

Ing. ION SUCEVEANU

Catastrofa din Chile

Spre sfîrșitul lunii mai, cutremure de o forță uriașă s-au abătut asupra statului Chile. Sute și sute de oameni și-au găsit moartea în acest cataclism, mii de case au fost distruse, orașe și sate au fost rase de pe suprafața pămîntului. Numărul victimelor continuă să crească, harta țării suferă modificări: apar noi lacuri, noi munți și vulcani, noi riuri, noi insule iar insule vechi dispar înghițite de ocean.

Intreaga lume își exprimă compasiunea față de poporul chilian, groaznic lovit de o calamitate naturală de proporții rar întîlnite...

Dar care sînt cauzele care au provocat acest lanț de cutremure? Pot fi ele prevăzute? Omul, se poate apăra de aceste forțe teribile ale naturii? Știința contemporană poate da răspunsuri destul de ample la unele din aceste întrebări.

Este vorba, în primul rînd, de cauzele apariției uriașei energii care provoacă aceste teribile fenomene. Această energie ia naștere în adîncul pămîntului, acolo unde presiunea este mare și temperatura destul de ridicată, acolo unde procesele fizico-chimice se țin lanț transformînd structura substanțelor.

Asemenea procese au loc în America de Sud, de-a lungul coastei Pacificului. Dar aici, intrucît adîncurile oceanice ating 6.000 m iar lanțul de munți de pe litoral — înălțimi de peste 4.000 m, pămîntul se adaptează greu proceselor interne — adaptare care, datorită acestor diferențe de ni-

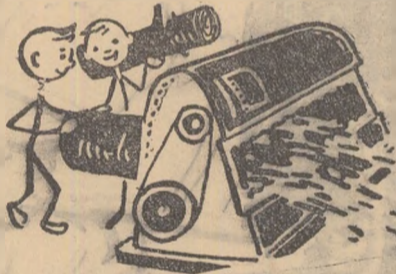

vel, nu poate avea loc decît violent. Mișcările intense, curbările, contractările și dilatațiile scoarței Pămîntului, care au loc la marginea Oceanului Pacific provoacă cutremure și erupții vulcanice. Acestea sînt, probabil, și cauzele actualelor cutremure din Chile.

Cutremurele au fost deosebit de catastrofale, datorită faptului că zona epicentrului a fost parțial sub ocean (în regiunea depresiunii oceanice Atacana). Aceasta a provocat o schimbare relativ bruscă a fundului oceanului, dînd naștere unor valuri uriașe („nami”) care s-au rostogolit spre țarm și s-au propagat pe întinsul Pacificului cu o viteză de 650—700 km pe oră. Valurile „șunami” au provocat distrugerii imense în insulele Haval, Noua Zeelandă, în golful american Los Angeles, în Filipine și Japonia...

P. A. L.

Mare, impunătoare, fabrica primește zilnic spre prelucrare 90 de tone de lemn. De aici se răspîndește apoi în țară, tot într-o singură zi, materialul necesar pen-

ment mina omului nu mai intervine de loc. Urmărești procesul de „măcinare” a lemnului și într-un timp care se măsoară cu secunde. Așchiile sînt transportate automat în marile silozuri situate la etaj, apoi în uscătoare pentru ca, alte mașini să le înghiță amestecîndu-le cu o soluție de clei pulverizat. Te așli în sectorul de uscare a așchiilor, și mic cît o furnică, pe lingă uriașii de ofel, ridici pri-

tru 360 garnituri de mobilă sau pentru diferite construcții. Este vorba de plăcile aglomerate din lemn, pe scurt P.A.L. Frumoase și trainice, ele aduc într-o casă nou mobilată — plăcere, bucurie, într-o clasă cu asemenea bănci, în entori deschise — o notă de veselie. Plăcile aglomerate sînt un produs nou al industriei lemnului din țara noastră, după cum nouă este fabrica în care iau naștere.

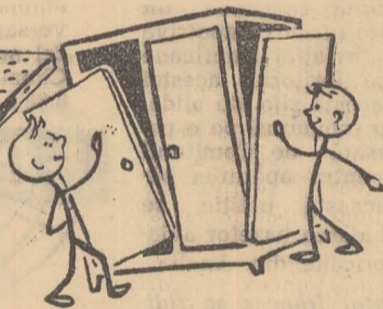
De cum intri în hala de așchiat, căci aceasta este prima în șirul de secții enorme, care adăpostesc mașini și agregate uriașe, te întîmpină cîțiva muncitori. Ei iau în primire bucățile mari de lemn pe care le îndreaptă spre mașinile speciale de așchiat. Muncitorii lucrează repede și fețele lor își spun parcă un bun venit, de care e bine să fii seama, căci mai departe rar ai să întîlnești vreunul îndeplinind operații manuale. Doar lei, colo, ai să întîlnești cîte un muncitor care urmărește funcționarea utilajelor respective.

...Începe asadar, așchieria, transformarea lemnului în așchii subțiri, unele dintre ele chiar foarte fine, iar din acest mo-

ment ca să socotești mașinile și agregatele din jur: 8 uscătoare, 5 silozuri, 2 site vibratoare, 1 cîntar și încă 2 mașini de incleiat se află în această hală înaltă cît o casă cu mai multe etaje. Și toate acestea sînt conduse de la pupitrul de comandă de un singur om și urmărite în producție de alți patru.

Banda transportoare poartă așchiile mai departe în hala B (hala de formare a plăcilor aglomerate) unde sînt așternute ca niște covoare enorme pe tăvile de aluminiu, care le așteaptă. Numai că acest covor așternut cu grijă în mai multe straturi este de cîteva ori mai gros decît vîitoarea placă. Iată tăvile de aluminiu. Au ajuns în țara presei calde și stau orînduite în 15 etaje. Un dispozitiv special le deschide drum liber și în vîteva fracțiuni de secundă plăcile au

căpătat grosimea și rezistența necesară. Li se integrează apoi greutatea și sînt dirijate spre „camera de odihnă”. După 2—3 zile, ultima fază de dimensionare, șleuire și control al calității se face tot automat pe așa-numita linie de finisare. Se obișnuiește în asemenea cazuri ca vorbind despre automatizare să se facă unele comparații. Se arată, de pildă, că în fabrica X sau Y într-o singură oră se îndeplinește o muncă pe care ar fi depus-o 8—10 oameni într-un timp de 3-4 ori mai lung. Aici nu se pot face nici un fel de comparații. În săși procesul de fabricare a plăcilor aglomerate este un lucru cu totul nou în țara noastră. Iar fabrica, prin construcție și

utilarea ei, arată nivelul la care se ridică azi tehnica avansată din țara noastră, nivelul tehnicii moderne. Aceasta va asigura, fără îndoială, realizarea cu succes a prevederilor cuprinse în Proiectul de Directive ale Congresului al III-lea al P.M.R., anume ca producția principalilor produse ale industriei lemnului să crească în 1965 față de 1959: la placaj — de 4 ori, la mobilă — de circa 3 ori și să producă în 1965 peste 300.000 tone de plăci aglomerate și fibro-lemnoase.

F. BALAN

FILATELIE

Mărci cu povești

Poșta maghiară a emis o originală serie de mărci poștale destinate copiilor, ale cărei valori sînt ilustrate cu scenă din cele mai cunoscute povești din lumea întreagă.

Astfel, pe valoarea de 30 filleri a vedem pe „Frumoasă din pădurea adormită”; valoarea de 40 filleri ne arată pe „Mateiaș gis-carul” iar cea de 60 f. — pe „Greierele și furnica”. Valorile de o florintă reprezintă o scenă din basmul rusesc „Mașenka și urșii”, de 2 florinți — pe „Janci și Iulișca cu vrăjitoarea”, dintr-un basm maghiar, iar cea de 3 florinți ne înfățișează cunoscuta poveste a „Scufiței roșii”. În afară de aceasta, mai este valoarea de 20 filleri, care are un desen cu o tină citind o poveste unor copii ce o înconjoară, marca avînd drept fundal un curcubeu.

Toate aceste mărci au desenele foarte sugestive, tipărite în negru și alb pe fonduri viu colorate.

IN TIMPUL VOSTRU LIBER

Culori de desen invizibile

Veți să desenați spre uimirea prietenilor voștri, într-un mod cu totul curios? Le veți arăta desenul și oricît de atenți vor privi, nu vor vedea decît o foaie albă. Pentru aceasta aveți nevoie de o soluție slabă de clorură de cupru. Desenul lucrat cu această soluție va rămîne invizibil la temperatura

obișnuită. E de-ajuns însă să încălziți puțin hirtia și desenul va ieși îndată la iveală. Cînd hirtia se va răci, el va dispărea din nou.

Intr-un mod asemănător puteți lucra desene, care puțin încălzite vor apărea în culoare albastră. Acestea le puteți face cu ajutorul unei soluții formate din: 10 gr clorură de cobalt, 90 gr apă și 2 gr glicerină. Ei, dar aici

să vă vedem măiestria, căci în timpul lucrului liniile sînt incolor. Încercați!

Cerneală fluorescentă

Se obține amestecînd părți egale de fosfat de var și ulei de in. Amestecul trebuie să fie expus la soare. Astfel vom dobîndi un lichid care poate fi folosit drept cerneală, dar în condiții cu totul speciale. Cu ea se va putea scrie texte vizibile în întuneric.

PRIMELE LUCRĂRI...

...pe lot au fost aşteptate cu nerăbdare. „Mai întâi am săpat bine terenul - ne scrie pionierul Ovidiu Iovănescu din comuna Fintina Domnească, regiunea Craiova - apoi am semănat porumbul în bried în cuiburi dispuse în patrat”.

Vești despre primele lucrări pe lot ne trimite și pionierul Cristian Bontilă, din comuna Chiojdeanca, regiunea Ploiești. „În primele zile am avut de lucru în livadă la cei 100 de pomi și după aceea am semănat mazărea, fasolea, am plantat răsaduri de roșii, ardei, vinețe”. Și din scrisoarea pionierei Florica Nanu se vede că micii naturaliști din comuna Casimcea, regiunea Constanța sînt harnici. Ei au semănat 7.000 m.p. cu cartofi, au plantat 2.000 m.p. cu roșii și au terminat de plantat cei 1.000 m.p. unde au pus ceapă. Tot despre plantarea cartofilor, despre îngrijirea legumelor ne scrie și pioniera Elvira Căpăruș, din comuna Dorna Candreni, Suceava.

LA GOSPODĂRIILE COLECTIVE

Nu de mult, colectivității gospodăriei „Drumul socialismului” din comuna Pinoasa, raionul Tg. Jiu,

Micii naturaliști la lucru

au avut mult de lucru cu plantatul și plivitul. „Cum am aflat - ne scrie pionierul Ștefan Ciobanu - ne-am dus să-i ajutăm. Atunci am plantat ceapă și usturoi pe o suprafață de 5 ari și am plivit 10 ha de grâu”. Despre ajutorul pe care l-au dat pionierii la plivitul grâului, la G.A.S. din comuna Seini, regiunea Baia Mare ne scrie și pionierul Ioan Vida din clasa a IV-a.

Micii naturaliști din comuna Siliștea Crucii, raionul Băilești au ieșit și anul acesta la stîrpirea gîndacului de Colorado. „Colectivității au fost mulțumiți de munca noastră” - ne scrie pionierul Ion Nemeș.

Mulți dintre micii naturaliști duc o interesantă muncă de cercetare. Iată ce ne scrie despre această pioniera Eugenia Miu, de la Școala de 4 ani din comuna Căpățineni, raionul Curtea de Argeș. „Membrii cercului nostru cercetează cu atenție viața unor plante de grădină și viața peștilor în condițiile de cameră”. Și micii naturaliști din comuna Gornet-Cuib, regiunea Ploiești au adunat observații interesante din grădina lor, însă „pe noi ne preocupă mai mult lăstarii de smeură” - ne scrie Sanda Elena din clasa a VI-a „pe care i-am îngrijit cu multă atenție; în curînd, fructele vor fi coapte”.

Printre micii naturaliști se găsesc, în afară de grădinari, și pasionați crescători.

„La început n-am avut decât opt perechi de porumbei - scrie pioniera Păuna Ignat, din satul Fintinele, regiunea Galați - dar i-am îngrijit bine. Acum avem aproape 40 de porumbei, din cele mai bune rase și cele mai frumoase culori”.

Cercetători pricepuși sînt și la școala din comuna Titești, regiunea Pitești. Despre cloșca lor cu cei 12 puișori, despre peștiișorii lor - ne scrie pionierul Ioan Nițu, din clasa a V-a B.

Se știe că pionierii grădinari sînt foarte grijulii cu plantele, de aceea mulți dintre ei au întocmit...

PROIECTE PROPRII...

...pentru asigurarea umidității solului. „Lotul nostru este departe de apă curgătoare - scrie pioniera Sanda Bălăniță din comuna Greci, regiunea Constanța - și de aceea am făcut o instalație proprie din două căzi mari și un furtun”.

Pionierii din orașul Medgidia lucrează la un sistem de irigații pe lotul lor; „Avem multe legume și flori; ca să le ferim de uscăciune, vom folosi irigația - ne scrie pioniera Steliana Vlăscăceanu. Am hotărît ca în cinstea celui de-al III-lea Congres al partidului, sistemul complex de irigații să fie gata cît mai repede”.

Preocupările micilor naturaliști sînt multe și toate își arată, în harnicii grădinari de azi, pe colectivității, cercetătorii de miine.

Correspondenții speciali ne relatează

Ne pregătim pentru examene

A rămas puțin timp pînă cînd, învingînd emoțiile, vom intra în sala pregătută de sîrbătoare, pentru a da examen. Și, pentru ca la examen să răspundem cu toșii cît mai bine, noi am început să ne pregătim din timp.

Fiecare învață temeinic acasă. Apoi, la școală, repetăm împreună cu tovarășii profesori tot ceea ce am învățat. Cele mai folositoare sînt orele de repetare la matematică, limba română și istorie. Pentru orele de repetare am făcut caiete speciale, în care notăm cu atenție completările făcute de profesori.

EMIL CORDOȘ
Școala de 7 ani nr. 6,
Tg. Mureș

Am curățat izlazul comunei

Nu au trecut decît cîteva zile de cînd pionierii unității noastre au mers pe izlazul comunei și l-au curățat de mărăcini și buruieni. Am lucrat toți cu plăcere. Pionierii Anjoaneta Prahoveanu, Monica Modoran și Cornel Aramă s-au evidențiat în mod deosebit. Acum, izlazul este curat.

În vacanță, vom participa în continuare și la alte munci patriotice. Pînă atunci, însă, sarcina noastră principală este învățătura

FELICIA POPOIU
președinta detașamentului nr. 6, comuna Tăndăreii, Constanța

Duminici vesele

Multe dintre acțiunile cele mai interesante pe care le întreprind pionierii din unitatea noastră, au loc duminica. Ne adunăm dimineața la școală, apoi începem activitățile pe care le-am stabilit încă dinaintele. Astfel, am organizat excursii la G.A.C. „Drumul lui Lenin”, la G.A.C. „Siretul”, am vizitat o sondă și un șantier. Pentru programele artistice pe care le prezentăm duminica, ne pregătim din timp. Cu mare plăcere ne aducem aminte și de duminica în care, cercul micilor matematicieni a ținut o adunare despre istoricul matematicii.

MARICICA FLOREA
com. Suraia
raionul Focșani

Nici un pionier corigent

Încă de la alegerile pionieresti, ne-am propus ca învățătura să fie preocuparea noastră principală pentru ca, la sfîrșitul anului să nu avem nici un corigent. Pentru a duce la îndeplinire acest angajament, grupele de învățătură din clase au funcționat în tot timpul anului. Apoi, am ținut numeroase adunări cu privire la învățatură. Rezultatele sînt îmbucurătoare. La ora actuală nu avem nici un pionier corigent. Printre pionierii cei mai buni la învățatură se află Florica Ghețu și Alexandru Iordache, dintr-a V-a, Adriana Răducanu și Rodica Dan, clasa a VII-a, Olga Voicu și Ionel Sindely, clasa a VI-a și alții.

MARIANA TABARA
cl. VII-a
Școala de 7 ani nr. 62
președinta unității nr. 23
București

SPORT

Campionatele internaționale de atletism ale R.P.R.

Iată-ne la cea de-a XII-a ediție a „Internaționalelor” de atletism ale țării noastre. Seria marilor performanțe ale acestui ediții a fost deschisă încă din primele minute ale concursului. Elvira Ozolina (U.R.S.S.) ridică tribunele în picoloare-nregistrînd istorica performanță a probei de suliță: 59,55 m - performanță care depășește cu peste un metru vechiul record mondial stabilit tot de Ozolina la 3 mai 1960.

Reprezentanții țării noastre cuceresc și ei victorii de mare prestigiu. Florica Grecescu lese învingătoare într-o impresionantă cursă de 800 m, iar soțul ei, Constantin Grecescu, nu dezmințe nici de

data aceasta calitățile sale în proba de 10.000 m. Grecescu reușește să rămînă și în acest an cîștigătorul acestei probe! De asemenea, victoria lui Mircea Ursac la 110 metri garduri ne-a umplut inima de bucurie, mai cu seamă pentru faptul că el a concurat alături de atleti cu renume.

Remarcabile sînt și performanțele realizate de maghiarul Ferenc Klics (care 9 ani la rînd a fost prezent la proba de greutate a „Internaționalelor” noastre), de sovieticul Vladimir Goreaev, care la triplu salt a realizat cel de-al doilea rezultat mondial al anului (16,13 m) de Jaroslav Prihal (Cehoslovacia) care a reușit să arunce greutatea la 17,43 m.

Fără îndoială, de neuitat va rămîne proba de săritură în înălțime femei la care maestra emerită a sportului Iolanda Balaș a doborît din nou recordul mondial, realizînd din prima încercare 1,85 m! Această strălucită victorie a atletismului românesc este comentată în întreaga lume.

Din partea sportivilor sovietici, din partea mea personală, transmit un salut prietenesc tuturor pionierilor din România. Sînt sigură că și dintre voi vor crește în viitor noi campioni și recordmeni ai lumii.

E. OZOLINA

Iolanda Balaș după stabilirea noului record mondial

И в мессе сов. спортсменов
нов и в себе лично
предлага кубки
руководителям команд,
идеально, что из вас
вырастают такие спортсмены
и рекордсмены и рекордсменки
и. Озolina

George Negoescu cîștigătorul cupei „Cravata Roșie”

După mai multe zile de ploaie, ziua în care s-a desfășurat prima ediție a cursei cicliste dotată cu cupa revistei „Cravata roșie” s-a arătat frumoasă încă din primele ceasuri ale dimineții. În fața Casei Școlii, locul de unde urma să se dea startul, se adunaseră o mulțime de cicliști între 12-14 ani. Aproape 40 la număr. Fiecare raion al Capitalei își trimisese pe cei mai buni reprezentanți ai săi. La ora 11 s-a dat startul. Încă de pe primele sute de metri plutonul începe să se rupă în mai multe grupuri. Radu Dorel, de la Școala de 7 ani nr. 32, ia un avans de cîteva metri rînd singur pe șoseaua Kiseleff. Pe Calea Victoriei însă, este ajuns din urmă de George Negoescu de la Școala de 7 ani nr. 36 și Ion Răducanu, de la Școala medie „Dimi-

trie Cantemir”. La un moment dat, Negoescu ținește dintre cei doi cicliști și rulează în viteză fără să mai arunce o privire în urmă. Ceilalți nu reușesc să-l mai prindă și astfel el ajunge primul la linia de sosire din Piața Republicii, urmat de Radu Dorel și Ion Răducanu.

Pe raioane, cupa primei ediții a cursei cicliste „Cravata roșie” a fost cîștigată de raionul 1 Mai, ai cărui cicliști au acumulat cele mai multe puncte. La individual, cupa „Cravata roșie” a fost cîștigată de George Negoescu. Primilor 3 clasaiți le-au fost înmîinate și numeroase premii. Celor clasaiți pe locurile 1-10 le-a fost înmînată Diploma Consiliului Orașenesc U.C.F.S. și diploma revistei „Cravata roșie”.

Copii!

GĂSIȚI ÎN TOATE MAGAZINELE ALIMENTARE SORTIMENTE BOGATE

- de DROPSURI,
BOMBOANE UMPLUTE,
DRAGEURI,
RAHAT,
ȘERBETURI,
CAMELE,
BOMBOANE,
FONDANTE,
CIOCOLATĂ,

E.T.C.

RUGBI

DUMINICA, PE STADIONUL „23 AUGUST”, RUGBIȘTII NOȘTRI AU INVINS UNA DIN CELE MAI PUTERNICE ECHEPE DIN LUME, ECHEPA FRANȚEI, CU SCORUL DE 11-5! NOI ÎI FELICITAM DIN TOATA INIMA PE RUGBIȘTII NOȘTRI ȘI LE DORIM MEREU ASEMENEA SUCESE.

Toate florile, să înflorească!

Din pământul patriei noastre răsar minunate flori. De la Dunăre pînă în Țara Oașului, din Țara Moșilor pînă în Dobrogea de aur, în toate culorile surîd luminos florile.

Am cutreierat meleagurile de miază-zi și de miază-noapte, de răsărit și de apus și am văzut copiii veseli surîzînd luminos ca florile. În școli nou zidite, în tabere pionierești, în casele pionierilor, copiii cresc voioși în lumina acestor zile. În fiecare suie o năzuință spre soare, înflorește un vis. În mulți înmugurește cea chemare atît de frumoasă spre

dezvoltare artistică. Și cu cită căldură îi primesc școlile de artă, create de partidul nostru, pentru ca în ele mugurii să se dezvolte cu grijă!

Niciodată nu a existat o grijă mai mare față de aceste talente pe întinsul patriei dragi.

Înfloriți toate, flori minunate! Partidul, soarele vieții noastre vă ocrotește înmugurirea și înflorirea pe tot meleagul, de la Dunăre în Țara Oașului, din Țara Moșilor în Dobrogea de aur..

Voce și arcuș

Mergeam prin Cluj. În fața unei cofetării se oprise o fetiță. În mîna dreaptă ținea cu mîndrie vioara, iar cu stînga strîngea la piept un caiet mare de solfegii.

— Am impresia că ești de la școala de muzică — Vrei să mergem împreună pînă acolo?

— Vă conduc cu plăcere. De altfel școala noastră este aproape. Și a început să-mi povestească cit este de bucuroasă că a devenit și ea elevă, că și înainte cînta la vioară dar că la școală a învățat mult într-un an.

Am ajuns repede. Copiii voioși purtînd instrumente mai mari decît ei se pierdeau după poarta mare. În școală era liniște, doar pe la unele ferestre răsunau acorduri. Am văzut cum micii violoniști poartă cu grijă arcușul pe strune. Suita de Teleman interpretată de pionieri stîrnise și admirația altor elevi mai mari care ascultau. Iată-l pe vioristul Dan Cacuci, iată-o pe Cornelia Morțun din clasa a V-a, pe Nicolaiu Th. din clasa a VI-a minuiind cu atenție arcușul. I-am lăsat să repete liniștiți și am urcat la alt etaj.

— E frumos, nu-i așa? mi-a zis directorul. Dar aici trec patru sau cinci ani de muncă susținută a profesorilor cu fiecare elev. Să intrăm în clasa aceasta...

Cînd s-a deschis ușa, bucurie — iată-o pe mica mea prietenă Cornelia Manea, elevă în clasa I-a vioară. După ce a terminat un exercițiu din Mozart, n-a pierdut ocazia să-mi arate cum Ana Lujojana prinde viață sub micuțul ei arcuș. Am felicitat-o și am plecat mai departe. În altă clasă repeta Viorica Iancu, din clasa a III-a. Mama ei, muncitoare la fabrica „Ianoș Herbak”, se mindrește cu micuța vioristă. Peste tot elevi buni, elevi conștiințioși. În altă sală, Bertha Maria pionieră în clasa a V-a, anii îi violoncel, „spunea” lecția. Acorduri grele, legături complicate în care miinile ei delicate se descurcau de minune.

— Este și în corul din Boema, mi-a spus directorul. La ora 11 o puteți vedea pe scena teatrului.

Am părăsit școala pentru a ajunge la timp la operă. Sala mare și primitoare îi aștepta cu bucurie pe micii artiști. S-au adunat în ordine la poartă și au intrat gravi și cuminți ocupîndu-și locurile. Mihai Racoviță stătea în capăt. El e solistul. Lîngă el am recunoscut-o pe Bertha Maria. În total vreo 15 artiști. Cînd m-am întors la școală aceleași acorduri la fiecare fereastră, aceleași muncă cu fiecare copil, oglindă a grijii partidului nostru pentru viitorii muzicieni.

Și de aici, dintre micii artiști, se vor ridica artiștii mari de mîine, mindria poporului.

L. MARGEAN

La o școală de balet

I-am găsit pe micii dansatori din clasa a IV-a în grădina, făcînd piurte în jurul fiecărui strat, aplecîndu-se cu grație la fiecare floare.

De bună-seamă că exersau pentru ora de dans clasic. Am intrat în sala de repetiții. În încăperea goală stătea îngindurat, la fereastră, un tînăr. Era profesorul. Admira, oare, hărnicia pionierilor, sau se gîndea la altceva?

...În aceeași sală, cu cîțiva ani în urmă, un băiețel brunet urmărea cu ochii vii indicațiile profesorului de balet.

Anii au trecut, băiețelul a crescut și a terminat studiile. A fost numit la opera maghiară din Cluj. Astăzi spectatorii îl urmăresc cu bucurie și cu satisfacție, răsplătindu-l cu aplauze. Dar i-a fost greu

să se despartă de școală. În sala aceasta și-a făurit el, zi de zi, visele — azi împlinite. Elevul, devenit profesor, a rămas să muncească în continuare. Azi le va arăta pionierilor un exercițiu nou, le va spune că trebuie repetat cu grijă, învățat cu răbdare acasă, mișcare cu mișcare, pentru ca mîine să-l interpreteze la lecție corect și emoționant. A sunat. În acordurile unui vals, copiii au intrat grațios. Pura loachim, Petrișor Luca și Kóroszi Istvan execută o dublă piruetă. Petrișor visează. În ce secol o fi, oare, și la ce bal domnesc? Istvan se gîndește să-i dea în cap împăratului, dar greșește și-și aude deîndată numele:

— Istvan, încă o dată!

Profesorul se apropie să-i îndrepte genunchiul. Rușinat, Istvan repetă corect mișcarea. Cei trei băieți din Someșeni, Ioan Munteanu, Simion Blaga și Vincze Marton execută un dans. Niciodată nu obosesc, cu toate că vin pe jos din sat. Doar nu-s de ciocolată, sint adevărații fii de țărani. Profesorul se oprește cu grijă la fiecare, le corectează ținuta, explică neobosit, pune să se repete fiecare mișcare greșită. Cită răbdare, cită muncă cu micii balerini. Anul IV de balet corespunde cu clasa a VII-a la învățămîntul teoretic.

Pionierii dintr-o IV-a promit, mi-a spus directorul cu mîndrie. Sint sirguințioși la învățatură.

Am vizitat clasa a VII-a, secția romînă. O sală micuță, curată, cu perdele albe și flori la ferestre. Am întîlnit dansatorii. Acum erau în uniforme școlare, ascultînd cuminți glasul profesoarei de literatură romînă. Directorul are cu cine să se mindrească. Pionierii din clasa a VII-a se pregătesc cu regularitate. În cîntea celui de-al III-lea Congres al partidului vor să treacă toate examenele cu note cit mai bune. Pe peretele din fața băncilor stă scris: „Să nu uităm examenele”.

Cînd veți interpreta roluri mari, pe scena unei opere, să știți că cel ce s-a îngrijit să vă dezvoltă talentul în toată plinătatea este partidul nostru drag.

M. LABIȘ

SOMBRERO

Într-un sat sovietic, apare în vacanța de vară un băiat mexican, tocmai cînd pionierii din sat se pregăteau să joace piesa „Cei trei mușchetari”. Frumosul costum național mexican, poveștile despre luptele numite coride, despre torero, presărarea în vorbire de cuvinte mexicane, atrag imediat simpatia acestor copii pentru micul Sombro (căci așa se numește eroul piesei lui S. Mihalkov).

Vova Pestikov este cel mai puternic cucerit de Sombro.

În seara reprezentației, Sombro, care trebuia să-l joace pe d'Artagnan, este unul și același cu un băiat mofturos, supărăcios etc. pe care ei, prietenii și colegii lui, n-au știut să-l ajute să se îndrepte. A trebuit să vie un văr de-al său, diplomat în Mexic, cu care să pună la cale întreaga povestire cu imaginarul Sombro. Și lucrurile au reușit, pentru că micul mofturos s-a dovedit un copil dornic să se îndrepte, care a muncit zi de zi în vacanța lui, învățînd cuvinte, obiceiuri mexicane. Și toate pentru a demonstra prietenilor cit de mult au greșit ezitînd să-i dea lui rolul d'Artagnan...

Aceasta este piesa pe care colectivul de teatru al Palatului pionierilor din București a pus-o în scenă, cu ajutorul profesorului cerului — regizor Mihai Radoslovescu.

În piesa „Sombro” rolul lui Vova Pestikov îl interpretează Andrei Pleșu, pionier în clasa a V-a la Școala medie nr. 12. Andrei e pre-

Flori pe Crișul Repede

Orele de pictură sint pentru ei cele mai plăcute. Deși sint la vîrstă cînd hainele se rod în coate

pe băncile școlii, cînd cravata roșie le îmbujorează și mai mult chipurile, ei lucrează la planșe cu o atenție deosebită.

Tovarășul profesor Mihai Tompa îi cuprinde cu privirea... Stăruința cu care lucrează copiii, îi dă încredere în rezultatele strădaniei lui. Fiecare artist își amintește cu emoție deosebită clipele de „inspirație” de la începutul activității artistice.

Oare cine a făcut ca în el să vibreze coarde nebănuite pînă atunci? De unde cea chemare lăuntrică spre exprimare artistică a ceea ce vezi și auzi?...

Aceasta e, desigur, talentul. Poate la toți acești începători,

EXPOZIȚIA MICILOR ARTIȘTI

Printre talentele care s-au evidențiat la expoziția de arte plastice a tineretului școlar — iunie 1960 — se află și doi mici pictori moldoveni.

Pe Vasiliu Aristolel din clasa a VI-a — Botoșani — l-a inspirat o zi de muncă în toiul verii.

Krasovski Nicolae, școala nr. 1 — Iași — a fost atras de un moment mai intim: „Artist în familie”.